

*Diu negata, saepe momenta dantur, et dulcissimuntur.*

aut nihil devotionis interius fentis; sed non nimium dejici, nec inordinate contristari.

*Careniam gratiam tibi imputa.*

Dat saepe DEUS in uno brevi momento, quod longo negavit tempore; dat quandoque in fine, quod in principio orationis distulit dare.

*Tolle obitem, et gratia affuet.*

2. Si semper cito gratia daretur, et pro voto adeset, non eset infirmo homini bene portabile.

*Propterea in bona spe, et humili patientia, expectanda est devotionis gratia. Tibi tamen et peccatis tuis imputa, cum non datur, vel etiam occulte tollitur.*

*Modicum quandoque est, quod gratiam impedit et abscondit; si tamen modicum, & non potius grande dici debeat, quod tantum bonum prohibet.*

*Et si hoc ipsum modicum vel grande amovaris et perfecte viceris, erit quod petifi.*

*Imprimis omnivelle tuum DEO regnum;*

3. Statim namque, ut te DEO ex toto corde tradideris, nec hoc vel illud, pro tuo libitu seu velle quaeferis, sed integre te in ipso posueris, unitum te invenies et pacatum; quia nil ita bene sapiet et placebit, sicut beneplacitum divinæ voluntatis.

*Nam cor fravco amore va- cuum ca- pax est gratiae;*

Quisquis ergo intentionem suam, simplici corde fursum ad DEUM levaverit, seque ab omni inordinate amore, seu displexientia cuiuslibet rei creatae evacauerit, aptissimum gratiae perciendiæ, ac dignus devotionis munere erit.

*Eo qui dem ma- joris quo parvus a defteris.*

Dat enim Dominus ibi benedictionem suam, ubi vacua invenerit.

*Il. lx. 5.*

Et quanto perfectius infimus quis renuntiat, et magis sibi ipsi per contemptum sui moritur, tanto gratia celerius venit, copiosius intrat, et altius liberum cor elevat.

4. Tunc videbit, et afflueret, et mirabur, & dilatabitur cor ejus in ipso, quia manus Domini

mini cum eo, et ipse se posuit totaliter in manu ejus usque in saeculum. Ecce sic benedicetur homo, qui quaerit DEUM in toto corde suo, nee *in vanum accipit animam suam* (Pf. xxiii. 4.). Hic, in accipiendo Sacram Eucharistiam, magnam promeretur divinae unionis gratiam, quia non recipit ad propriam devotionem et consolationem, sed super omnem devotionem et consolationem ad DEI gloriam et honorem.

*Ecce hic unus modus acquirendæ copiose gratiae.*

*Et verae cum DEO uniti per Sacram Eucharistiam.*

## CAPUT XVI.

*Quod necessitatibus nostras Christo aperi- re, & ejus gratiam postulare debemus.*

## VOX DISCIPULI.

*O DULCISSIME atque amantissime Domine,*

mine, quem nunc devote desidero suscipere, tu scis infirmitatem meam et necessitatem quam patior; in quantis malis et vitiis jaceo; quam saepe sum gravatus, tentatus, turbatus et inquinatus.

Pro remedio ad te venio, pro consolatione et sublevamine te deprecor.

Ad omnia scientem loquor cui manifesta sunt omnia interiora mea, et qui solus potes me perfecte consolari, et adjuvare.

Tu scis, quibus bonis indigeo praे omnibus, et quam pauper sum in virtutibus.

2. Ecce, sto ante te pauper et nudus, gratiam postulans, et misericordiam implorans.

Refice esurientem mendicum tuum, accende frigiditatem meam igne amoris tui, illuminare coecitatem meam claritate pœfentiae tuae.

Verte mihi omnia terrena in amaritudinem, omnia gravia et contraria in patientiam, omnia infima et creata in contemptum et oblivionem.

*Christus necessitatibus tuorum optimus me conficiens;*

*Et opifitatus lateri unitus;*

*Eum ergo adi cum fiducia,*

*Pelens ab eo reficiens, accendi, illuminari;*

Erige

*Et a ter-  
renis ad  
coelestia  
subveni;  
In solo*

*DEO qui-  
escere:*

*Eique  
perficit  
uniti.*

*Roga  
tandem,  
ne solitum  
gratiae  
fusae effec-  
tum tibi  
uni neget.*

Erige cor meum ad te in coelum, et ne di-  
mittas me vagari super terram.

Tu solus mihi ex hoc jam dulcescas usque in  
faeculum; quia tu solus cibus et potus meus,  
amor meus et gaudium meum, dulcedo mea et  
totum bonum meum.

3. Utinam me totaliter ex tua praefentia ac-  
cendas, comburas et in te transmutes; ut unus  
tecum officiar spiritus, per gratiam internae  
unionis et liquefactionem ardenter amoris!

Ne patiaris me jejunum et aridum a te rece-  
dere, sed operare mecum misericorditer, sicut  
faepius operatus es cum Sanctis tuis mirabiliter.  
Quid mirum, si totus ex te ignescerem, et in  
me ipso deficerem; cum tu sis ignis temper  
ardens, & nunquam deficiens; amor corda pu-  
rificans et intellectum illuminans?

### CAPUT XVII.

*De ardenti amore et vehementi affectu  
suscipiendo Christum.*

VOX DISCIPULI.

*Sancti  
affectionis &  
desideria,  
potes ac-  
cede hu-  
mus San-  
ctorum  
uisorpan-  
da.*

*Opta cum  
fari cum  
SS. devo-  
tione hoc  
Sacra-  
mentum  
fuscipere.*

CUM summa devotione et ardenti amore,  
cum toto cordis affectu & fervore, desidero te, Domine, fuscipere, quemadmo-  
dum multi Sancti et devotea personae, in com-  
municando te desideraverunt, qui tibi maxime  
in sanctitate vitae placuerunt, et in ardenter amio  
devotione fuerunt.

O DEUS meus, amor aeternus, totum bonum  
meum, felicitas interminabilis, cupio te fusci-  
pere cum vehementissimo desiderio, et dignissi-  
ma reverentia, quam aliquis Sanctorum un-  
quam habuit, et sentire potuit.

2. Et

2. Et licet indignus sum omnia illa senti-  
menta devotionis habere, tamen offero tibi to-  
turn cordis mei affectum, ac si omnia illa grati-  
fima inflammatu desideria folus haberem.

Sed et quaecumque potest pia mens concepe-  
re & desiderare, haec omnia tibi, cum summa  
veneratione et intimo fervore, praebeo et of-  
fero.

Nihil opto mihi reservare, sed me et omnia  
mea tibi sponte et libentissime immolare.

Domine DEUS meus, creator meus, et re-  
delector meus, cum tali affectu, reverentia,  
laude et honore, cum tali gratitudine, dignitate  
et amore, cum tali fide, spe et puritate, te af-  
fecto hodie fuscipere, sicut te fuscepit et desi-  
deravit sanctissima mater tua, gloriofa Virgo  
Maria, quando Angelo evangelizanti sibi incar-  
nationis mysterium, humiliiter ac devote respon-  
dit: *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum  
verbum tuum* (Luc. i. 38).

3. Et sicut beatus praecursor tuus, excellen-  
tissimus Sanctorum Joannes Baptista, in pra-  
fentia tua laetabundus exultavit in gaudio Spi-  
ritus Sancti, dum adhuc maternis clauderetur  
visceribus; et postmodum cernens inter homi-  
nes JESUM ambulantem, valde se humilians, de-  
voto cum affectu dicebat: *Amicus autem sponsi,  
qui stat, et audit eum, gaudio gaudet propter  
vocabum sponsi* (Joan. iii. 29.); sic et ego, mag-  
nis et sacris desideris opto inflammari, et tibi  
ex toto corde me ipsum praefentare.

Unde et omnium devotorum cordium jubila-  
tiones, ardentes affectus, mentales excessus  
ac supernaturales illuminationes, et coelicas vi-  
siones tibi offro et exhibeo, cum omnibus virtutibus  
et laudibus, ab omni creatura in celo et  
in terra celebratis et celebrandis, pro me & om-  
nibus

*Et non  
adductu-  
alis illa  
devotio;  
desira  
tamen ha-  
bere il-  
lam, et  
omnem  
pias men-  
ti po-  
ibili-  
lem.*

*Imo, opta  
tibi ar-  
dentissi-  
mam  
B. Virginis  
affectionem,  
cum  
Christum  
uteru con-  
cipierat;*

*Et S. Joan-  
nis Baptis-  
tae cum  
Christum  
agnovit  
in uero  
&c.*

*Omnium  
queque de-  
vozionem  
et de-  
dictus ade-  
rationis,  
auditis,  
amoris,*

*gratia-  
rum ad-  
onis, &c.*

*Haec om-  
nia DEO  
Jumno  
jure debi-  
ta, simul  
offer;*  
*Defide-  
ram ex-  
corie, ut  
ab omni-  
bus in coe-  
lo & in  
terra per-  
petuo lan-  
datur.*

*Opta de-  
ni om-  
nibus hoc  
Sacra-  
mentum  
recipienti-  
bus copio-  
sam gra-  
tiam,  
Quae per  
eos ad te  
quogue de-  
rivetur.*

nibus mihi in oratione commendatis; quatenus ab omnibus digne laudaris, et in perpetuum glorificeris.

4. Accipe vota mea, Domine DEUS meus, et desideria infinitae laudationis, ac immensaе be- neditionis; quae tibi, secundum multitudinem ineffabilis magnitudinis tuae, jure debentur.

Haec tibi reddo et reddere desidero, per fini- gulos dies et momenta temporum, atque ad redendum mecum tibi gratias et laudes, omnes coelestes spiritus, et cunctos fideles tuos, preci- bus et affectibus invito et exoro.

5. Laudent te universi populi, tribus et lin- guae; et sanctum ac mellifluum nomen tuum, cum summa jubilatione, et ardenti devotione magnificent.

Et quicunque reverenter ac devote altissi- mum Sacramentum tuum celebrant, et plena fide recipiunt, gratiam et misericordiam apud te invenire mereantur, et pro me peccatoe sup- pliciter exorent.

Cumque optata devotione, ac fruibili unione, potiti fuerint, et bene confortati, ac mirifice refec- ti, de sacra mensa coelesti abiaceferint, mei pau- peri recordari dignentur.

### CAPUT XVIII.

*Quod homo non sit curiosus scrutator  
Sacramenti, sed humilis imitator Christi,  
subdendo sensum suum faciae fidei.*

VOX DILECTI.

*Cave cu-  
riositate  
scrutatori  
profunda  
hujus  
mysterii.*

C AVENDUM est tibi a curiosa et inutili perfractuatione hujus profundissimi Sa- cramenti, si non vis in dubitationis pro- fundum submergi.

Qui

*Qui scrutator est majestatis, opprimetur a Humile  
gloria (Prov. xxv. 27.). Plus valet DEUS operari, tamen ve-  
ritatis studium non cul-  
patur.*

2. Beata simplicitas, quae difficiles quaestio- num relinquunt vias, et plana ac firma pergunt via- mite mandatorum DEI.

Multi devotionem perdidunt, dum altiora scrutari voluerunt.

Fides a te exigitur, et sincera vita; non alti- tudo intellectus, neque profunditas mysterio- rum DEI.

Si non intelligis, nec capis, quae infra te sunt; quomodo comprehendes, quae supra te sunt?

Subdere DEO, et humilia sensum tuum fidei, et dabitur tibi scientiae lumen, prout tibi fuerit utile ac necessarium.

3. Quidam graviter tentantur de fide et Sa- cramento, sed non est hoc ipsis imputandum, sed potius inimico.

Noli curare, noli disputare cum cogitationi- bus tuis, nec ad immixtias a diabolo dubitationes responde; sed crede verbis DEI, crede Sanctis eius et Prophetis, et fugiet a te nequam ini- micus.

Saepe multum prodest, quod talia sustinet DEI fervus.

Nam infideles et peccatores non tentat, quos securi jam possidet; fideles autem devotos va- riis modis tentat et vexat.

4. Perge ergo cum simplici et indubitate fide, et cum supplici reverentia ad Sacramentum ac- cede.

Et quidquid intelligere non vales, DEO om- nipotenti secure committe.

Non

*Tutifi-  
cium,  
planu in-  
cedere via.*

*Fides &  
pia vita  
poter in-  
tellectu  
mysterio-  
rum.*

*Sed &  
hunc plus  
promovet  
humili-  
tas.*

*Dubitis  
circa hoc  
mysteriu-  
m, et  
mutate vel  
morare:  
Nec refi-  
ponsum,  
sed sortem  
fiden op-  
pone talis-  
bus facu-  
lis,*

*Quibus  
impeti se-  
re electo-  
rum est.  
Tu modo  
intelligi;  
fide veni;  
Certus  
quia*

**DEUS non fallit;** Non fallit te DEUS; fallitur, qui sibi ipse nimium credit.

**Pſ. cxviii.  
130. Sed docet humiles.** Graditur DEUS cum simplicibus, revelat se humilibus, dat intellectum parvulis; aperit sensum puris mentibus, et abscondit gratiam curiosis et superbis.

**At huius manus Iesum scilicet proclive.** Ratio humana debilis est et falli potest; fides autem vera falli non potest.

**Ratio sequatur fidem, non praecusat:** 5. Omnis ratio & naturalis investigatio fidem sequi debet, non praecedere nec infringere.

**Nam hoc mysterium fidem et amoris gratia.** Nam fides et amor ibi maxime praeceulantur, et occultis modis in hoc sanctissimo et superexcellentissimo Sacramento operantur.

**DEUS aeternus et immensus infinitaeque potentiae, facit magna et inscrutabilia in caelo et in terra, nec est investigatio mirabilium operum eius.**

**Qualis effectus Dei potentia, secundum causam corporis nostra ingenuitatem.** Si talia essent opera DEI ut facile ab humana ratione caperentur, non essent mirabilia nec ineffabilia dicenda.

### F I N I S .

## INDEX

### Librorum et Capitum.

#### LIBER PRIMUS.

Admonitiones, ad spiritualem vitam utiles.

#### CAPUT I.

<b>D</b> E IMITATIONE CHRISTI, & contemptu omnium vanitatum mundi.	
II. De humili sententi sui ipsius.	3
III. De doctrina veritatis.	4
IV. De providentia in agendis.	7
V. De lectio sanctorum Scripturarum.	7
VI. De inordinatis affectionibus.	8
VII. De vanâ spe, & elatione fugienda.	9
VIII. De cavenda nimia familiaritate.	10
IX. De obedientia, & subjectione.	11
X. De cavenda superfluitate verborum.	12
XI. De pace acquirenda, & Zelo proficiendi.	13
XII. De utilitate adversitatis.	15
XIII. De tentationibus reprimendis.	16
XIV. De temerario iudicio vitando.	19
XV. De operibus ex charitate factis.	20
XVI. De sufferentia defectuum aliorum.	21
XVII. De monastica vita.	22
XVIII. De exemplis sanctorum Patrum.	23
XIX. De exercitiis boni Religiosi.	25
XX. De amore solitudinis & silentii.	26
XXI. De communione cordis.	31
XXII. De consideratione humanae miseriae.	33
XXIII. De meditatione mortis.	36
XXIV. De iudicio & poenis peccatorum.	39
XXV. De ferventi emendatione totius vitae nostrae.	43